

Богъ рѣклъ Адаму: »проклата земля въ дѣлѣхъ твоихъ.« Быт. 3. 17.

П. *Каква смръшь е произлѣзла ошъ Адамовый грѣхъ?*

О. Двойна: тѣлесна, кога тѣло-то ся лишява отъ души-тѣ, коя-то го е оживлявала, и духовна, кога душа-та ся лишява отъ благодать Божію, коя-то ѣ е оживлявала съ высокъ духовень животъ.

П. *Може ли и душа-ша да умира, какшо шѣло-шо?*

О. Може да умира, нѣ не така, както тѣло-то. Тѣло-то, кога умира, губи чувство-то си и разрушава ся отъ духовный свѣтъ, радость и блаженство, нѣ не разрушава ся, и не унищожява ся, а остая въ мракъ, скръбъ и страданія.

П. *Защо не сѣ умрѣли само прѣи-ши чело-вѣци, нѣ и вси-ши умирашъ?*

О. Защо-то вси-ти сѣ ся родили отъ Адама, кой-то е заразенъ отъ грѣхъ, па и сами грѣшятъ. Както отъ заразенъ источникъ естественно тече заразенъ потокъ: така отъ родоначалникъ, заразенъ отъ грѣхъ и спорядъ това смрътенъ, естественно проиходи заразено отъ грѣхъ, и спорядъ това смрътно потомство.

П. *Какъ казва священо Писаніе за шова?*

Н. »Единѣмъ челоуѣкомъ грѣхъ въ міръ вниде, ѣ грѣхѣмъ смѣръть, ѣ тако смѣръть во всѣ челоуѣки вниде, въ нѣмже вси согрѣшиша.« Рим. 5. 12.

П. *Плодове-ши ошъ дрѣво живошно были ли сѣ полезны челоуѣку и послѣ грѣха?*

О. Послѣ грѣха той не е можялъ да ѣде отъ тѣхъ, зашто-то былъ изгоненъ изъ Рая.

П. *Осшанѣла ли е шова за челоуѣци-шы нѣ-каква надѣжда за спасеніе?*